

ת"פ 18923/01/19 - מדינת ישראל נגד עבדל ברקאן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18923-01-19 מדינת ישראל נ' ברקאן

ת"פ 16945-03-20

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבדל ברקאן

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד יעל גבעוני ומתמחה הגב' קים סלמה הנאשם בעצמו בא כוח הנאשם עו"ד שפיק דרבאשי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 14.12.19 ומיום 27.7.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:
- **בת"פ 18923-01-19** - בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 ובעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12ב(2)(2) לחוק הכניסה לישראל (להלן - "**כתב האישום הראשון**").
לפי כתב האישום הראשון, בערב יום 6.6.18 הסיע הנאשם ברכבו את אחמד אחמרו, תושב שטחים השוהה בישראל שלא כחוק, וזאת מצומת הד הלום ביבנה. בנסיבות אלו העסיק הנאשם את אחמד בהחלפת מצברים תמורת סכום של 200 ₪.
- **בת"פ 16945-03-20** - בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל (להלן - "**כתב האישום השני**").
לפי כתב האישום השני, בצהרי יום 9.2.20, הסיע הנאשם ברכב את האני אבו שמסיה, תושב שטחים השוהה בישראל שלא כחוק, וזאת מכפר ענתא ועד למחסום חיזמה.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקירו מיום 23.4.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 25 וגר עם הוריו בירושלים. הנאשם סיים 10 שנות לימוד. בגיל 17 החל לעבוד במוסך באשדוד ששייך לדודו. בהמשך עבד הנאשם עם אביו במגרש מכוניות ולפני מספר שבועות חזר לעבוד במוסך. הנאשם שיתף ברצונו לפתוח עסק עצמאי לחלקי חילוף.

עמוד 1

אביו בן 50 ועובד במגרש לפירוק משאיות, אמו בת 40, עקרת בית ומתמודדת עם קשיים בריאותיים. הנאשם תיאר, כי הוא חבר של האדם שאותו הסיע והעסיק וכי ביצע את העבירות מושא כתב האישום הראשון בחוסר מחשבה, והוא מקבל אחריות על מעשיו ומביע חרטה.

להתרשמות שירות המבחן, העבירות אינן מאפיינות את התנהלותו ומהלך חייו של הנאשם. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

4. בתסקיר משלים מיום 5.11.20 ציין הנאשם, כי בשל הקורונה פוטר מעבודתו והוא עובד כיום במגרש של אביו בפירוק משאיות. הנאשם מסר, כי ביצע את העבירה מושא כתב האישום השני ומתוך רחמים על אדם שביקש הסעה ביום גשום והוא לא ידע שמדובר בתושב זר. רק במחסום הבין את הטעות במעשיו. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. הנאשם שיתף כי למד לקח ומאז אינו מסיע ברכבו אנשים שאינו מכיר. שירות המבחן חזר על המלצתו מתסקירו הראשון.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקבוע מתחם נפרד בגין כל כתב אישום, בשל פער הזמנים בין האירועים והעובדה שמדובר בשני אירועים נפרדים.

6. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומם וביטחונם של אזרחי ישראל. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא גבוהה. הנאשם חזר על העבירות פעמיים ובנוסף העסיק את אחד הנוהגים.

7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 3 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של חודש ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים.

8. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1995, הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; מהתסקירים עולה התנהלותו הנורמטיבית, ככלל, של הנאשם.

9. עם זאת טענה התביעה, כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן, משום שהענישה המומלצת אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ועם חומרת מעשיו של הנאשם.

10. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחמים ולהטיל עליו עונש של מאסר שלא יפחת מ-4 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך חוסר שיקול דעת ורצונו לסייע לאחרים.

12. בנסיבות אלו טען, כי מתחם העונש יכול להתחיל במאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור ולנוע עד מאסרים בדרך של עבודות שירות או מאסרים בפועל.

13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם עובד למחייתו ועושה שימוש ברישיון נהיגה לצרכי עבודה; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם לוקח אחריות ולמד את לקחו.

14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, לא להחמיר עם הנאשם ולהימנע מפסילת רישיון בפועל על מנת שהנאשם יוכל להשתמש ברישיון הנהיגה לצרכי פרנסה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

15. כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע עצמאי, שבוצע במרחק זמנים זה מזה ולפיכך יש לקבוע מתחם נפרד בגינו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

17. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על בטחון הציבור מפני הסיכון שבחדירתם של תושבים זרים לישראל וכן פגע בהגנה על סמכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון היא נמוכה - בינונית, נוכח השילוב בין העבירות, ואילו הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום השני היא נמוכה. לעניין זה יש לקחת בחשבון, כי לא ניתן להחמיר במתחם בשל החזרתיות במעשים עת נקבעים שני מתחמים נפרדים, והחזרתיות תילקח בחשבון בתוך המתחמים.

18. ממדיניות הפסיקה עולה, כי מנעד הענישה בעבירה של העסקת תושב זר נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו, למשל: רע"פ 818-13 אבו חמד נ' מדינת ישראל (3.4.13); רע"פ 5862/11 מדינת ישראל נ' שוואהנה (11.8.11); רע"פ 9301/09 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (19.11.09); עפ"ג (מרכז) 45248-07-16 לוי נ' מדינת ישראל (2.4.17); עפ"ג (31465-05-16) מדינת ישראל נ' יוסף (13.12.16); ת"פ (רח') 63791-07-17 מדינת ישראל נ' כץ (16.7.19); ת"פ (ק"ג) 53167-02-16 מדינת ישראל נ' אברז'ל (19.12.18); ת"פ (י-ם) 47-11-14 מדינת ישראל נ' סוקניק (17.2.16); ת"פ (ק"ג) 52472-11-13 מדינת ישראל נ' חן (26.3.14)).

19. ממדיניות הפסיקה עולה, כי מנעד הענישה בעבירה של הסעת עובד זר נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 7 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 1119/18 חסן נ' מדינת ישראל (9.5.18); רע"פ 8344/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל (8.12.15); רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14); עפ"ג (מרכז) 19536-09-12 גור נ' מדינת ישראל (2.12.12); ת"פ (ת"א) 48112-12-15 מדינת ישראל נ' בן ישי (21-11-18); ת"פ (ק"ג) 28638-10-15 מדינת ישראל נ' נאסר (9.7.18)).

20. כאן המקום להעיר, כי התביעה הגישה פסיקה הכוללת עבירות נוספות שלא מצאתי מקום להכלילה במתחם (ראו, למשל: רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל (11.1.17). מנגד ההגנה הגישה פסיקה הכוללת סיום הליכים ללא הרשעה שגם אותה אין מקום להכליל במתחם (ראו למשל: ת"פ (רח') 15571-06-13 מדינת ישראל נ' מיארה (17.11.14)).

21. הואיל וכתב האישום הראשון כולל הן עבירה של הסעת תושב זר והן עבירה של העסקת עובד זר, יש

להתאים את המתחם לנסיבות אלו.

22. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 7 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחמים

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהחזרתיות במעשיו ואף עת עמד כבר לחובתו כתב אישום בגין עבירות דומות; הנאשם עובד למחייתו;

מהתסקירים עולה, כי הנאשם מנהל ככלל אורח חיים נורמטיבי, עובד למחייתו וביצוע העבירות אינו מאפיין התנהלותו ומהלך חייו.

24. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו והיעדר עבר פלילי. עם זאת, אינני מוצאת מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל אך צו שירות לתועלת הציבור, משום שמדובר בשני כתבי אישום הכוללים עבירות דומות. מכאן שיש להטיל על הנאשם מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות, מאסר על תנאי, וקנס. הנאשם זקוק לרישיון נהיגה לצרכי פרנסתו ולפיכך יש להטיל עליו פסילת רישיון על תנאי בלבד.

25. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 18.1.21 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

26. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חודשיים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 9.3.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה מהסוג בה הורשע;

ג. קנס בסכום של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון עד ליום 1.3.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן. ככל שניתן לקזז הקנס מההפקדה בצו הבאה יקוזז הקנס והיתרה תושב בכפוף לכל דין.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, אם בתוך תקופה בת שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, במעמד הצדדים.